

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1To/16/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4615010282
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislav Libant
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4615010282.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Stanislava Libanta a členov senátu JUDr. Štefana Hrvolu a JUDr. Petra Kaňu, v trestnej veci proti obžalovanému T. P., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c/, d/, odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b/, j/ Trestného zákona, o odvolaní prokurátorky Okresnej prokuratúry Topoľčany proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 17.02.2016, č.k. 2T/96/2015-269, na verejnom zasadnutí konanom dňa 24. mája 2016, takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno d/, odsek 2 Trestného poriadku napadnutý rozsudok **z r u š u j e** vo výroku o ochrannom liečení.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku obžalovanému T. P., narodenému XX.XX.XXXX v O., trvale bytom U., P. XXX/XX, toho času vo väzbe v Ústave na výkon väzby a ústave na výkon trestu odňatia slobody v Nitre od 09.06.2015,

u k l a d á

podľa § 73 odsek 2 písmeno d/ Trestného zákona ochranné protitoxikomanické liečenie v ambulantnej forme.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Topoľčany (ďalej „súd I. stupňa“) uznal obžalovaného T. P. za vinného pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c/, d/, odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b/, j/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že od presne nezisteného času v mesiaci január 2013 až do 09.06.2015 si opakovane, na bližšie nezistenom mieste v Hlohovci, od bližšie nezistenej osoby kupoval presne neurčené množstvo metamfetamínu (tzv. pervitínu), ktorý prechovával v mieste svojho bydliska v U. na P. ulici v dome č. XXX/XX, časť pervitínu si takto zadovážoval pre svoju potrebu a časť na predaj, keď tento predával za rôznu finančnú hotovosť v rozpätí od 10,-Eur do 20,-Eur za jednu dávku, ale aj dával bezodplatne v U. a v jeho okolí na základe telefonického alebo iného dobovom s konzumentmi najmä na telefónnom čísle XXXXXXXXXX a takto opakovane predával od januára 2013 až do 09.06.2015 metamfetamín /pervitín/ viacerým osobám, najmä L. O., nar. XX.XX.XXXX, T. X., nar. XX.XX.XXXX, J. W., nar.

XX.XX.XXXX, Y. W., nar. XX.XX.XXXX a T. O., nar. XX.XX.XXXX, pričom dňa 09.06.2015 po tom, ako bol o 11,55 hod. zadržaný podľa § 85 odsek 2 Tr.Por. dobrovoľne vydal vyšetrovateľovi PZ Okresného riaditeľstva PZ Topoľčany striekačku so zataveným koncom s 2 ml obsahom béžového kryštalického prášku, skúmaním Kriminalistického expertízneho ústavu PZ Bratislava bolo zistené, že v kryštalickom materiáli sa nachádza metamfetamín s hmotnosťou 951 mg s priemernou koncentráciou 66,6 percenta hmotnostných, obsahujúci 633 mg absolútneho metamfetamínu, ktoré množstvo zodpovedá minimálne šiestnástim obvykle jednorazovým dávkam drogy, pričom v zmysle zákona číslo 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov je metamfetamín zaradený do II. skupiny psychotropných látok.

Za to mu uložil podľa § 172 odsek 2 Trestného zákona, za zistenej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno 1/ Trestného zákona, za nezistenej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, 3 Trestného zákona a § 39 odsek 1, 3 písmeno c/ Trestného zákona trest odňatia (pozn. absentuje slovo „slobody“) vo výmere 6 rokov.

Podľa § 48 odsek 4 Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 odsek 1, § 78 odsek 1 Trestného zákona mu uložil ochranný dohľad na dobu 2 rokov.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona mu uložil trest prepadnutia vecí - mobilného telefónu zn. LG, IMEI: 358614-05-029399-8 s batériou, SIM karta T-mobile č. 894210217001978512-3 J, pamäťová karta SD 2GB, konštatujúc podľa § 60 odsek 6 Trestného zákona, že vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát.

Podľa § 73 odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona mu uložil aj ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie prokurátorka Okresnej prokuratúry Topoľčany (ďalej „prokurátor“) proti výroku o treste v neprospech obžalovaného a proti výroku o ochrannom liečení.

V písomných dôvodoch odvolania vo vzťahu k výroku o treste odvolateľ namietal výlučne tú časť výroku, ktorou bol obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Poukázal na to, že zákonnými kritériami podľa § 48 odsek 4 Trestného zákona pre zaradenie páchatel'a do iného ústavu, než do ktorého má byť zaradený, sú závažnosť trestného činu, miera narušenia páchatel'a, ak okolnosti svedčia v prospech toho, že v ústave na výkon trestu iného stupňa stráženia bude náprava páchatel'a lepšie zaručená.

Ustanovenie § 48 odsek 3 (Trestného zákona) upravuje podmienky zaraďovania páchatel'ov na výkon trestu v ústavoch na výkon trestu odňatia slobody, ktorý sa vykonáva diferencovane, pričom do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia má súd zaradiť páchatel'a obzvlášť závažného zločinu, ako je tomu v danom prípade.

Súd I. stupňa po vyhlásení rozsudku neuviedol, prečo obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Je toho názoru, že v tomto prípade, vzhľadom na závažnosť trestného činu, mieru narušenia páchatel'a, zvyrazňujúc jeho zdravotný stav a okolnosť, že urobil vyhlásenie, že je vinný, bolo možné zaradiť ho na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Vo vzťahu k výroku o ochrannom protitoxikomanickom ambulantnom liečení odvolateľ namietal aplikáciu § 73 odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona. Poukázal na to, že v zmysle tohto ustanovenia súd môže uložiť ochranné liečenie, ak páchatel' spáchal trestný čin násilnej povahy voči blízkej osobe alebo zverenej osobe a vzhľadom na osobu páchatel'a možno dôvodne predpokladať, že bude v násilnom konaní pokračovať. Obžalovaný však nebol uznaný vinným z násilného trestného činu, preto malo byť ukladané ochranné protitoxikomanické liečenie podľa § 73 odsek 2 písmeno d/ Trestného zákona, keďže spáchal trestný čin pod vplyvom návykovej látky alebo v súvislosti s jej užívaním.

Navrhol preto, aby odvolací súd podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, d/, odsek 3 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výrokoch o treste a uloženom ochrannom opatrení (protitoxikomanickom liečení) a aby podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sám rozhodol tak, že obžalovanému uloží trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov so zaradením pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, trest prepadnutia vecí - mobilného telefónu s príslušenstvom, ochranný dohľad na dva roky a ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou podľa § 73 odsek 2 písmeno d/ Trestného zákona.

Odvolací súd za účelom rozhodnutia o odvolaní prokurátora proti napadnutému rozsudku vykonal 24.05.2016 verejné zasadnutie v prítomnosti obžalovaného, jeho obhajcu a prokurátora.

Prokurátor na verejnom zasadnutí zotrval na podanom odvolaní a navrhol podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, d/, odsek 2 Trestného poriadku napadnutý rozsudok zrušiť vo výrokovej časti o treste a ochrannom opatrení a rozhodnúť v zmysle písomne podaného odvolania.

Obžalovaný sa prostredníctvom obhajcu k odvolaniu vyjadril v tom zmysle, že má za to, že boli splnené zákonné podmienky pre zaradenie ho na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia poukazujúc na to, že ani prokurátor (odvolateľ) svoj návrh na jeho zaradenie do ústavu so stredným stupňom stráženia bližšie neodôvodnil. Pokiaľ ide o uloženie ochranného liečenia podľa nesprávneho ustanovenia, zrejme došlo len k administratívne pochybeniu.

Navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - prokurátorom - nezistiac dôvody na postup v zmysle § 316 odsek 1, 3 Trestného poriadku, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom neopomenul skúmať, či vec neobsahuje chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je sčasti dôvodné.

Odvolací súd tak napadnutý rozsudok preskúmaval výlučne v medziach odvolaním napadnutých výrokov a v rámci nich len z pohľadu chýb odvolateľom vytýkaných, pričom naplnenie akéhokoľvek dovolacieho dôvodu nezistil.

Súd I. stupňa na hlavnom pojednávaní po zákonom postupe upravenom v § 257 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny za žalovaný skutok a vykonal dokazovanie len vo vzťahu k otázke trestu a ochranného liečenia, a to čítaním relevantných listinných dôkazov a výsluchom svedkyne U. P. (sestry obžalovaného).

Aplikáciu mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia § 39 odsek 1 Trestného zákona odôvodnil osobnými pomermi obžalovaného s dôrazom na to, že trpí tromi závažnými ochoreniami, z ktorých dve sú život ohrozujúce, poukazujúc aj na jeho rodinné vzťahy, osobitne citový vzťah k sestre, ktorý by dlhodobejší trest mohol narušiť, pričom s poukazom na citované zákonné ustanovenie, ako aj ustanovenie § 34 Trestného zákona dospel k záveru, že ukladanie trestu odňatia slobody obžalovanému sa samej dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby (vo výmere 10 rokov) by pre neho bolo neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti aj naplnenie účelu trestu postačuje aj trest kratšieho trvania.

Zaradenie obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia (namiesto maximálneho stupňa) pri aplikácii (vo svojej podstate taktiež zmierňovacieho) ustanovenia § 48 odsek 4 Trestného zákona zdôvodnil s odkazom na závažnosť súdeného trestného činu, mieru narušenia obžalovaného a ním prejavovanú úprimnú snahu po náprave. Vychádzal pritom aj z kladných hodnotení obžalovaného a záverov znaleckého psychiatrického posudku.

Podľa § 48 Trestného zákona (Vonkajšia diferenciacia výkonu trestu odňatia slobody)

1/ Trest odňatia slobody sa vykonáva diferencovane v ústavoch na výkon trestu odňatia slobody (ďalej len „ústav na výkon trestu“) minimálneho, stredného alebo maximálneho stupňa stráženia.

2/ Súd zaradí páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu a) s minimálnym stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, b) so stredným stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin; na predchádzajúce odsúdenie sa však neprihliadne, ak sa na páchatel'a hľadí, ako keby nebol odsúdený.

3/ Do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia zaradí súd

a) páchatel'a, ktorému uložil trest odňatia slobody na doživotie, alebo

b) páchatel'a obzvlášť závažného zločinu.

4/ Súd môže zaradiť páchatel'a aj do ústavu na výkon trestu iného stupňa stráženia, než do ktorého má byť podľa odseku 2 zaradený, ak má so zreteľom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia páchatel'a za to, že v ústave na výkon trestu iného stupňa stráženia bude jeho náprava lepšie zaručená. Takto môže do ústavu na výkon trestu minimálneho stupňa stráženia zaradiť páchatel'a aj vtedy, ak bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu za úmyselný

prečin. Nemôže však do ústavu na výkon trestu s minimálnym alebo stredným stupňom stráženia zaradiť páchateľa, ktorému bol uložený trest odňatia slobody na doživotie, alebo páchateľa obzvlášť závažného zločinu, ktorému bol uložený trest odňatia slobody prevyšujúci pätnásť rokov.

5/ Pri zaradení páchateľa do ústavu na výkon trestu minimálneho, stredného alebo maximálneho stupňa stráženia nie je súd viazaný ustanoveniami odsekov 2 a 3 ani vtedy, ak schvaľuje dohodu o uznaní viny a prijatí trestu alebo zníži trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 39 ods. 2 písm. b).

Podrobnejšie otázky vonkajšej diferenciacie režimu výkonu trestu odňatia slobody upravuje zákon č. 475/2005 Z.z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v § 12 a 13 :

Podľa § 12 citovaného zákona vonkajšia diferenciacia je výkon trestu podľa stupňa stráženia a riadi sa zásadou, že čím je vyšší stupeň stráženia, tým väčší je rozsah obmedzení; rovnako diferencovane je upravený aj výkon práv a formy zaobchádzania.

Podľa § 13 citovaného zákona

1/ Výkonom trestu v jednotlivých stupňoch stráženia sa sleduje aj regulácia a kontrola pohybu a činnosti odsúdených v záujme zaistenia ich primeranej izolácie. Využívajú sa pritom spravidla

- a/ stavebné, žienijné a technické prostriedky,
- b/ spojovacie a signálno-bezpečnostné prostriedky,
- c/ informačný systém,
- d/ technické prostriedky podľa osobitného predpisu.10a)

2/ V ústave s minimálnym stupňom stráženia spravidla

- a/ ubytovne odsúdených od budíčka do večierky sa neuzamykajú; v odôvodnených prípadoch môže riaditeľ ústavu rozhodnúť aj o uzamknutí ubytovní počas dňa s cieľom zaistiť poriadok alebo bezpečnosť,
- b/ odsúdení majú povolený pohyb vo vymedzených priestoroch ústavu,
- c/ odsúdení sa zaraďujú do práce na pracoviskách mimo ústavu,
- d/ odsúdeným v súvislosti s plnením pracovných úloh pre potreby ústavu možno povoliť voľný pohyb aj mimo ústavu.

3/ V ústave so stredným stupňom stráženia sa spravidla

- a/ odsúdení uzamykajú v ubytovniach, nie však v celách alebo izbách; v odôvodnených prípadoch môže riaditeľ ústavu nariadiť aj uzamykanie ciel alebo izieb,
- b/ odsúdení mimo ubytovní pohybujú pod dohľadom príslušníka zboru,
- c/ odsúdení zaraďujú do práce na pracoviská v ústave alebo mimo neho,
- d/ odsúdeným voľný pohyb mimo ústavu nepovoľuje.

4/ V ústave s maximálnym stupňom stráženia sa spravidla

- a/ cely, ubytovne a izby odsúdených uzamykajú,
- b/ odsúdení mimo ciel a ubytovní pohybujú pod dozorom príslušníka zboru,
- c/ odsúdení zaraďujú do práce iba na pracoviská vnútri ústavu alebo pracujú v celách alebo izbách,
- d/ návštevy odsúdených vykonávajú bez priameho kontaktu.

5/ Voľný pohyb odsúdených mimo ústavu, ak bol povolený podľa tohto zákona, možno kontrolovať technickými prostriedkami podľa osobitného predpisu.10a).

Z právnej úpravy spôsobu výkonu trestu odňatia slobody je zrejmé, že Trestný zákon pri ukladaní tohto druhu trestu z pohľadu jeho tzv. vonkajšej diferenciacie (samotného režimu výkonu trestu) pre zaradenie obžalovaného do ústavu (režimu) minimálneho, stredného alebo maximálneho stupňa stráženia zakotvuje ako základné kritériá výkon alebo absenciu výkonu trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu (minimálny a stredný stupeň stráženia), pričom maximálny stupeň stráženia zakotvuje pre prípady páchateľa odsudzovaného na doživotný trest odňatia slobody a páchateľa obzvlášť závažného zločinu.

Ustanovenie § 48 odsek 4 Trestného zákona napriek týmto kritériám dáva súdu možnosť (s výnimkou prípadov uvedených v jeho poslednej vete), ako prejav individualizácie trestu, zohľadniť závažnosť trestného činu a mieru narušenia konkrétneho obžalovaného z toho pohľadu či jeho náprava nebude lepšia zaručená v inom režime ako predpokladanom v odseku 2 a 3 citovaného ustanovenia.

V tomto smere treba uviesť, že argumentácia súdu I. stupňa, avšak ani odvolateľa nie je vyčerpávajúca s poukazom na spôsob režimu výkonu trestu odňatia slobody upravenom v zákone č. 475/2005 Z.z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ktorý je nevyhnutné zohľadňovať pre posúdenie otázky ktorý z troch režimov je spôsobilý najlepšie zabezpečiť nápravu obžalovaného s pohľadu účelu trestu výchovného a individuálne preventívneho.

Z pohľadu osobných pomerov obžalovaný doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody. V odpise registra trestov má 1 záznam o odsúdení za vojenský trestný čin z roku 2001, avšak ani tu nebolo na neho pôsobené nepodmienečným trestom odňatia slobody (navyše odsúdenie je takej povahy, že sa na neho hľadá akoby nebol odsúdený). Priestupky, ktorá má evidované sú menej závažného charakteru (prevažne na úseku cestnej premávky), pričom žiadny nemá charakter násilného alebo majetkového protiprávneho konania. Zamestnávateľom z obdobia pred vzatím do väzby je hodnotený v zásade kladne. Počas výkonu väzby (v rámci doplnenia dokazovania odvolacím súdom) neboli u neho evidované negatívne poznatky z jeho správania. Naopak z vykonaného dokazovania (najmä lekárskeho správ) boli u neho zistené viaceré vážne ochorenia - jedno onkologického charakteru a dve pohlavné choroby (vrátane HIV pozitivity). Z výpovede sestry obžalovaného ako svedkyne vyplývajú ťaživé rodinné pomery obžalovaného. Zo znaleckého psychiatrického posudku vyplýva, že obžalovaný netrpí žiadnou duševnou chorobou alebo poruchou v pravom slova zmysle, t.j. žiadnou psychózou. Zistená bola závislosť od metamfetamínov a abúzus kanabinoïdov bez psychosomatickej závislosti (uvedenú závislosť však pokrýva súčasne ukladané ochranné liečenie protitoxikomanické). Jeho pobyt na slobode z psychiatrického hľadiska nie je nebezpečný.

Zaradenie obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia, ako to predpokladá len z dôvodu spáchania, z pohľadu kategorizácie trestných činov, „obzvlášť závažného zločinu“ ustanovenie § 48 odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona, s ohľadom na komplexne posudzované vyššie uvedené osobné pomery obžalovaného, aj podľa záveru odvolacieho súdu nezodpovedá stupňu narušenia obžalovaného.

Z pohľadu závažnosti súdeného trestného činu, hoci ide o „obzvlášť závažný zločin“, čím už samo osebe je jeho vysoká závažnosť dostatočne vyjadrená, je však potrebné diferencovať aj medzi trestnými činmi spadajúcimi do tejto kategórie. Spáchaným trestným činom nebol zistený žiadny nenapraviteľný následok ani to, že by obžalovaný predajom pervitínu nadobudol zásadný majetkový prospech. Sám obžalovaný, hoci pervitín distribuoval, ho aj sám užíval. Táto distribúcia nemala formu vysoko organizovanej drogovej trestnej činnosti. Zo zabezpečených dôkazov nevyplýva akékoľvek zaradenie alebo postavenie obžalovaného v rámci akejkoľvek štruktúrovanej skupiny.

Z uvedených dôvodov súd I. stupňa správne rozhodol v tom zmysle, že na obžalovaného je dôvodné pôsobiť priamym výkonom trestu odňatia slobody z pohľadu vonkajšej diferenciacie najmiernejším režimom výkonu tohto trestu, ktorému zodpovedá jeho zaradenie do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

V tejto časti odvolanie prokurátora odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov hodnotil ako nedôvodné.

Ako dôvodné však odvolanie prokurátora hodnotil vo vzťahu k napadnutému výroku o uložení obžalovanému ochranného protitoxikomanického liečenia v ambulantnej forme.

Uloženie tohto druhu ochranného liečenia v uvedenej forme zodpovedá záverom znaleckého psychiatrického posudku o zistenej závislosti obžalovaného na metamfetamínoch a abúze kanabinoïdov.

Súd I. stupňa správne akceptoval aj znalecký návrh na uloženie obžalovanému ochranného liečenia vo vzťahu k jeho druhu aj formy.

Pochybil však formálne, keď toto ochranné liečenie obžalovanému ukladal podľa nesprávneho zákonného ustanovenia § 73 odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona, keď správne mal aplikovať § 73 odsek 2 písmeno d/ Trestného zákona.

Dôvodom uloženia ochranného liečenia obžalovanému totiž je, že spáchal trestný čin v súvislosti s užívaním návykovej látky (obžalovaný sa súdeným trestným činom nedopustil akejkoľvek násilnej trestnej činnosti, ako to predpokladá súdom I. stupňa aplikovaný dôvod).

Na tom základe odvolací súd v uvedenej časti odvolaniu prokurátora vyhovel, napadnutý výrok o ochrannom liečení zrušil a v tejto otázke sám rozhodol aplikujúc správne zákonné ustanovenie § 73 odsek 2 písmeno d/ Trestného zákona, inak bez obsahovej zmeny výroku o uložení obžalovanému ochranného protitoxikomanického liečenia v ambulantnej forme.

Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení, spravujúc sa vyššie rozvedenými úvahami, Krajský súd v Nitre ako súd odvolací rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.